Dosarul nr.1r-166/26 Judecătoria Căușeni (sediul *****)
1-25060349-02-1r-04022026 Judecător : Pantaz *****

D E C I Z I E

01 octombrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecători Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, recursul avocatului Potereanu Dina, în interesele inculpatului Sîrbu Dmitri declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Căușeni (sediul *****) nr.1-58/2025 din 20 ianuarie 2026, în cauza penală privind condamnarea lui:

Sîrbu Dmitri ***,** născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, originar și domiciliat în raionul *****, concubinaj, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat prin:

- *sentința Judecătoriei ***** din 21.09.2009 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității;*
- *sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 18.06.2019, în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității 150 (una sută cincizeci) ore;*
- *decizia Curții de Apel Chișinău din 29.03.2021, în baza art.287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiind casată parțial sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 28.05.2020, cu emiterea unei noi hotărâri, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 (șapte) luni*

închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

*- sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 03.11.2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11.09.2023, fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, fiind liberat de răspundere penală în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021. Totodată, Sîrbu Dmitrii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anunțarea în căutare a lui Sîrbu Dmitri;*

*- încheierea Judecătoriei ***** (sediul Bender) din 22.08.2024, s-a redus pedeapsa condamnatului Sîrbu Dmitri pentru perioada detenției în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și Penitenciarul nr. 8 – Bender, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamental, în total 244 zile, în condițiile art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală, cu calcularea a 2 zile de reducere pentru 10 zile de detenție, cu 48 de zile, la 02.09.2024, Sîrbu Dmitri a fost eliberat din instituția penitenciară după ispășirea pedepsei,*

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal,

și a lui

Codreanu Victor ***,** născut la *****, cetățean al Republicii Moldova, IDNP *****, născut și domiciliat în raionul *****, satul *****, concubinaj, un copil minor la

întreținere, studii medii incomplete, neangajat oficial în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior judecat, antecedente penale stinse,

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal,

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *02 mai 2025 – 20 ianuarie 2026*; în instanța de recurs: *04 februarie 2026 – 01 octombrie 2026.*

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, –

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul *****) nr.1-58/2025 din 20 ianuarie 2026, Sîrbu Dmitri ***** s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 186 alin.(2) lit. b) din Codul penal, și i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui Sîrbu Dmitri ***** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia. S-a aplicat în privința inculpatului Sîrbu Dmitri ***** măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe. S-a obligat inculpatul Sîrbu Dmitri ***** de a nu părăsi teritoriul Republicii Moldova fără încuviințarea instanței, de a nu se ascunde de instanță, de a se prezenta la citarea instanței de judecată și de a comunica acesteia despre schimbarea domiciliului. Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara” este executorie din momentul pronunțării sentinței. S-a instituit consemn la frontieră în privința inculpatului Sîrbu Dmitri ***** pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăși termenele legale de reținere și informarea procurorului în Procuratura Căușeni, Oficiul *****, Livadaru Natalia, și a instanței de judecată. Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, aceasta se expediază pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare și ridicarea provizorie a pașaportului, precum și Serviciului Vamal. Codreanu Victor *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal. S-a încetat, pe temei de nereabilitare, procesul penal de învinuire a lui Codreanu Victor ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în legătură cu împăcarea părților, liberându-l de răspundere penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sîrbu Dmitri *****, la 07 februarie 2025, aproximativ în jurul orei 16:00, urmărind scopul de a sustrage bunurile altei persoane, acționând intenționat și de comun acord cu Codreanu Victor *****, prin acces liber au pătruns pe teritoriul SA ”Cariera Cobusca”, amplasată în raionul *****, s. Salcia, unde pe ascuns au încercat să sustragă 20 (douăzeci) metri de cablu din cupru de tensiune înaltă KGE-3*35+l*10-6, prețul per metru fiind de 641,83 (șase sute patruzeci și unu, optzeci și trei) lei, prin urmare paguba fiind estimată în valoare totală de 12 836,60 (doisprezece mii opt sute treizeci și șase, șaizeci) lei, (cu TVA inclus), demontând cu un ferestrău de tăiat fier cablul respectiv pe care l-au pus jos la sol pregătindu-l să îl ducă, însă din motive independente de voința lor, intenția nu și-a produs efectul, deoarece administratorul companiei i-a surprins și i-a anunțat la poliție.

3. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Sîrbu Dmitri ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane.*

4. Instanța de fond a mai stabilit că, Codreanu Victor *****, la 07 februarie 2025, aproximativ în jurul orei 16:00, urmărind scopul de a sustrage bunurile altei persoane, acționând intenționat și de comun acord cu Sîrbu Dmitri *****, prin acces liber au pătruns pe teritoriul SA ”Cariera Cobusca”, amplasată în raionul *****, s. Salcia, unde pe ascuns au încercat să sustragă 20 (douăzeci) metri de cablu din cupru de tensiune înaltă K.GE-3*35+l *10-6, prețul per metru fiind de 641,83 (șase sute patruzeci și unu, optzeci și trei) lei, prin urmare paguba fiind estimată în valoare totală de 12 836,60 (doisprezece mii opt sute treizeci și șase, șaizeci) lei, (cu TVA inclus), demontând cu un ferestrău de tăiat fier cablul respectiv pe care l-au pus jos la sol pregătindu-1 să îl ducă, însă din motive independente de voința lor, intenția nu și-a produs efectul, deoarece administratorul companiei i-a surprins și i-a anunțat la poliție.

5. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Codreanu Victor *****i a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane.*

6. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Potereanu Dina, în interesele inculpatului Sîrbu Dmitri, a declarat recurs prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a sentinței din data de 20.01.2026 în privința lui Sîrbu *****și emiterea unei decizii prin care Sîrbu *****să-i fie aplicat art.90 alin.(1) din Codul penal.

7. În motivarea cererii de recurs, reiterând prevederile art. art. 7, 61, 75, 79, 90 din Codul penal, invocă, că cu sentința din 20.01.2026 nu este de acord și o consideră prea aspră în coraport cu fapta comisă, întrucât condamnatul Sîrbu *****vina a recunoscut, a solicitat examinarea cauzei penale în procedura simpla prevăzută la art.364[1] din Codul penal, iar părții vătămate i s-a restituit integral prejudiciul integral.

8. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul avocatului inculpatului ca fiind nefondat şi pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

9. Potrivit art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

10. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că*, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

11. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată.

12. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

13. Conform art.448 Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

14. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

15. Conform art.449 Codul de procedură penală, ***judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat;*** *recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

16. Prezenta cauză penală vizează inculpații Sîrbu Dmitrii și Codreanu Victor, învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, iar cererea de recurs a fost formulată exclusiv de avocatul inculpatului Sîrbu Dmitrii, prin care se contestă sentința instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale. În aceste condiții, ținând cont de limitele devolutive ale recursului, instanța de recurs va examina legalitatea și temeinicia hotărârii contestate doar în privința inculpatului Sîrbu Dmitrii și în limitele criticilor formulate în cererea de recurs, fără a extinde examinarea asupra situației procesuale a inculpatului Codreanu Victor. Totodată, întrucât recursul vizează exclusiv individualizarea pedepsei penale, iar instanța de recurs nu identifică temeiuri care să impună intervenția asupra sentinței în această parte, în

temeiul art. 441 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu consideră necesară modificarea sentinței contestate sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Sîrbu Dmitrii.

17. Colegiul penal conchide că, la pronunţarea sentinţei, instanţa de judecată corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a ajuns la concluzia că, inculpatul Sîrbu Dmitri a săvârşit infracţiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată şi care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenții, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

18. Astfel, acțiunile lui Sîrbu Dmitri au fost calificate ca tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane, fiind încadrate în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, întrucât, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

19. ***Fiind audiat în şedinţa instanței de fond, inculpatul Sîrbu Dmitri****,* vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut integral și a declarat că, nu ține minte data când a avut loc fapta. La sfârșitul lunii februarie 2025, s-au dus la carieră să sustragă cablul împreună cu Codreanu Victor. Cariera se află în s. Salcia. A tăiat cu ferestrăul cablul din cupru. Nu cunoaște parametrii tehnici. Erau cam vreo 20 metri. Un metru de cablu valorează vreo șase sute și ceva de lei. Au tăiat, apoi a venit Cotorobai Aurel și i-a prins acolo, a chemat poliția. Nu a beneficiat de aceste bunuri. *La întrebările apărătorului său inculpatul a declarat că,* a restituit prejudiciul părții vătămate. Susține cererea de împăcare. *La întrebările acuzatorului de stat inculpatul a declarat că,* intenția de a pătrunde a fost a sa și a lui Codreanu Victor. Cablu urma să îl vândă la baza de metal. A trecut întâmplător pe acolo și a văzut că este cablu.

20. Vinovăţia inculpatului Sîrbu Dmitri a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364^1 din Codul de procedură penală.

21. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364^1 din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Sîrbu Dmitri, și-a recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, cât și în cadrul examinării cauzei penale în ordine de recurs, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată.

22. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de recurs și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma articolelor sus-enunțate, adică inculpatul Sîrbu Dmitri săvârșit infracțiunile după semnele calificative, tentativa de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de două persoane. În consecință, instanța de recurs menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în

comiterea infracțiunii incriminate, luând în considerație că din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

23. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

24. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane*. *Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

25. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

26. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

27. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse

echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

28. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

29. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

30. Sancțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, stabilește o pedeapsă *cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.*

31. Subsecvent, în conformitate cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

32. În cadrul examinării cauzei penale în instanța de fond, inculpatul Sîrbu Dmitrii, prin intermediul avocatului său a pledat pentru aplicarea unei pedepse non privative de libertate, iar prima instanță ținând cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, a considerat necesitatea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse penale sub formă de închisoare.

33. Colegiul penal remarcă, că prin aplicarea prevederilor art.80^1 alin.(1) din Codul penal, de către instanța de fond au fost stabilite noi limite cu care se va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va reduce cu o pătrime (1/4) din limita minimă și maximă

a pedepsei cu închisoarea prevăzută de sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

34. Instanța de recurs consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont că, Sîrbu Dmitri a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării anterior a fost condamnat (f.d. 40-41), la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află (f.d. 63,65). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, iar potrivit cu art. 77 din Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

35. Cu referire la regulile stabilite în art.78 din Codul penal, urmează a fi reţinut faptul că, în cazul lipsei circumstanţelor atenuante şi prezenţa circumstanţelor agravante, se impune stabilirea unei pedepse mai mare decât minimul posibil şi mai mică decât maximul posibil. La caz, inculpatul anterior a fost condamnat, continuând activitatea sa infracţională, fapt relevat în revendicarea anexată la materialele cauzei penale. Or, inculpatul Sîrbu Dmitrii a fost condamnat prin sentința Judecătoriei ***** din 21.09.2009 în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 200 (două sute) ore muncă neremunerată în folosul comunității, prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 18.06.2019, în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității 150 (una sută cincizeci) ore, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.03.2021, în baza art.287 alin. (2) lit. b) din Codul penal, fiind casată parțial sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 28.05.2020, cu emiterea unei noi hotărâri, fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 (șapte) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 03.11.2022, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11.09.2023, fiind recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 186 alin. (2) lit. c) și d) din Codul penal, fiind liberat de răspundere penală în temeiul Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021 și de asemenea a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. d) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anunțarea în căutare, iar prin încheierea Judecătoriei ***** (sediul Bender) din 22.08.2024, s-a redus pedeapsa condamnatului Sîrbu Dmitri pentru perioada detenției în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și Penitenciarul nr. 8 – Bender, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamental, în total 244 zile, în condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, cu calcularea a 2 zile de reducere pentru 10 zile de detenție, cu 48 de zile. În continuare, urmează a se învedera și faptul că, la 02.09.2024 Sîrbu Dmitri a fost eliberat din instituția penitenciară după ispășirea pedepsei. Astfel că, la caz se atestă existența stării de recidivă prevăzută la art. 34 alin. (1) din Codul penal, întrucât, la momentul săvârșirii infracțiunii care formează obiectul prezentei cauze penale, inculpatul Sîrbu

Dmitrii avea antecedente penale nestinse pentru săvârșirea unor infracțiuni intenționate, inclusiv a unor infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) din Codul penal. Prin urmare, condamnările anterioare ale inculpatului, coroborate cu natura infracțiunii imputate în prezenta cauză, denotă existența condițiilor legale pentru reținerea stării de recidivă, în sensul art. 34 alin. (1) din Codul penal, circumstanță care urmează a fi avută în vedere la individualizarea pedepsei penale, prin prisma gradului prejudiciabil al faptei, al persoanei inculpatului și al necesității aplicării unei pedepse proporționale cu gravitatea infracțiunii comise.

36. Prin urmare, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, instanța de fond corect a stabilit lui Sîrbu Dmitri o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este una echitabilă, fiind stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată, ținând cont și de prevederile art. 80^1 alin (1) din Codul penal.

37. În contextul dat, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, invocând că, inculpatul poate fi corectat și reeducat fără a fi izolat de societate, or din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate de apărare, prin urmare, instanța de fond just a considerat că, în privința inculpatului Sîrbu Dmitri pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal este justă aplicarea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

38. Colegiul penal statuează că, concluzia primei instanțe privind executarea reală a pedepsei aplicate, este echitabilă, întrucât este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

39. Instanța de recurs apreciază că, modalitatea de executare aleasă şi stabilită inculpatului este în acord cu principiul proporţionalităţii având în vedere fapta comisă, urmările produse şi personalitatea inculpatului. În acest context, Colegiul penal notează că, pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv şi o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală şi judiciară, atât în ceea ce priveşte fapta penală săvârşită, cât şi în ceea ce priveşte persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte penale similare.

40. În contextul circumstanţelor expuse supra, contrar cerințelor invocate de avocatul inculpatului, instanța de recurs constată că, dispunerea executării pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip semiînchis stabilită de prima instanță este o măsură legală şi temeinică, şi care în esenţă oferă un sistem de garanţii sub aspectul eficienţei şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Sîrbu Dmitri şi să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins cu condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

41. Colegiul penal respinge ca fiind irelevante și alegațiile avocatului, în numele inculpatului potrivit căruia, ultimul a recunoscut vina integral și s-a corectat, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364[1] din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valenţă juridică, recunoaşterea vinovăţiei fiind ca condiţie la aplicarea prevederilor art.80[1] alin. (1) din Codul penal, respectiv fiindu-i redusă 1/4 din pedeapsa aplicată inculpatului. Mai mult ca atât, și alegațiile apărării privind existența la caz a împrejurărilor referitoare la personalitatea inculpatului, ce-i atenuează răspunderea penală urmează a fi respinse ca neîntemeiate, întrucât, instanța de fond a stabilit o pedeapsă în limita sancţiunilor prevăzute de legea penală, redusă în baza art.80[1] alin. (1) din Codul penal.

42. Mai mult ca atât, circumstanțele invocate de avocat, în interesele inculpatului precum că, inculpatul se căiește de cele comise, a restituit integral prejudiciul cauzat, nu pot fi considerate ca fiind circumstanțe atenuante prin prisma art.76 din Codul penal, deoarece nu reflectă scopul şi motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, iar alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, ce ar permite instanței de judecată să aplice o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate nu au fost constatate.

43. Aici, Colegiul penal reține că, corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către făptuitor a celor săvârșite şi reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate şi că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea şi executarea altor pedepse.

44. Prin urmare, instanța de recurs, analizând aceste fapte constată că, numirea unei sancțiuni sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că, corectarea şi reeducarea lui Sîrbu Dmitri este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de fond, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului, iar o pedeapsă mai blândă în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-şi va atinge scopul deplin. Mai mult ca atât, se reține că anterior inculpatului Sîrbu Dmitri i-au fost aplicate pedepse neprivative de libertate, inclusiv munca neremunerată în folosul comunității, dar și pedepse privative, ceea ce demonstrează că nici măsurile de clemență acordate anterior și nici șansa oferită de instanță de a se corecta în libertate nu au avut efect asupra comportamentului său,

inculpatul continuând să manifeste o conduită contrară legii, fapt ce arată că nu s-a corijat și că aplicarea unor sancțiuni mai blânde nu și-a atins scopul de reeducare și prevenire a repetării faptelor.

45. Astfel, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacţie echitabilă şi abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor şi interesul public. În Rezoluţia Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporţionalităţii", textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancţiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecţiei penale.

46. Astfel, instanța de recurs reiterează concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit că, ţinând cont de personalitatea inculpatului, educarea şi corectarea acestuia este posibilă doar prin pedeapsa aplicată, iar la stabilirea termenului de pedeapsă lui Sîrbu Dmitri, instanţa de judecată a ținut cont de prevederile art.7, 75, 77 din Codul penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul de pericol social al infracţiunii comise şi anume gravitatea infracţiunii comise, cât şi de personalitatea inculpatului.

47. În acest context, Colegiul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale, prevăzut de lege, consideră justificată aplicarea în privința inculpatului Sîrbu Dmitri a unei pedepse sub formă de închisoare, aceasta fiind necesară atât pentru restabilirea echității sociale și a ordinii de drept, cât și pentru realizarea scopului de corectare a inculpatului și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni. Or, gravitatea faptei comise, coroborată cu antecedentele penale ale inculpatului și existența stării de recidivă, denotă că aplicarea unei pedepse non privative de libertate nu ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor pedepsei penale, circumstanțele cauzei impunând aplicarea unei pedepse privative de libertate.

48. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*). Prin urmare, instanţa de fond a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpatului, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi personalitatea inculpatului, stabilirea unei pedepse neprivative de libertate fiind neproporţională şi inechitabilă în coraport cu fapta comisă de inculpat, cu persoana inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, şi care poate fi reeducat prin pedeapsa penală sub formă de închisoare, fiind în strictă concordanţă cu scopul legii penale, de reeducare şi corectare a persoanei condamnate.

49. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coroborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea

infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

50. În acest context, instanța de recurs reține că, argumentele instanţei de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

51. În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menţionează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

52. Prin urmare, instanța de recurs relevă că, instanța ierarhic inferioară a emis o sentință motivată şi întemeiată în privința lui Sîrbu Dmitri, și a aplicat o pedeapsă echitabilă, conform Părţii Generale a Codului penal şi în strictă conformitate cu prevederile Părţii Speciale care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în cererea de recurs se constată că, acesta nu își găsește confirmarea la judecarea recursului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de recurs în sensul casării sentinței contestate.

53. În sensul celor enunțate, instanța de recurs consideră necesar a respinge recursul avocatului Potereanu Dina, în interesele inculpatului Sîrbu Dmitri declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Căușeni (sediul *****) nr.1-58/2025 din 20 ianuarie 2026 ca nefondat cu menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări.

54. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Potereanu Dina, în interesele inculpatului Sîrbu Dmitri declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Căușeni (sediul *****) nr.1-58/2025 din 20 ianuarie 2026 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător	Băbălău Denis
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Buzu Elisaveta